

Arrest

nr. 241 104 van 17 september 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten ANDRIEN D. & JANSSENS J.
Mont Saint-Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER:

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 9 maart 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 februari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 augustus 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 september 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. ERNOUX, die *loco* advocaat D. ANDRIEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Eritrees staatsburger van Tigrinya origine te zijn, geboren op 5 augustus 1991 in de Soedanese plaats Girba. U verliet Eritrea in 2013 vanwege de eindeloze militaire dienst en het gebrek aan toekomst en salaris. U ging naar Soedan, waar u gedurende 4 jaar in Khartoem verbleef. U kreeg er in 2014 een zoon. In mei 2017 reisde u met de hulp van een smokkelaar met het vliegtuig door naar Griekenland. Uw zoon liet u achter in Khartoem. U huurde in Griekenland samen met andere mensen een huis in Athene. Uw broer en zus, in respectievelijk Zweden en Noorwegen, voorzagen u hiertoe van

de nodige financiële middelen. In oktober 2018 zag u zich genoodzaakt een verzoek om internationale bescherming in te dienen bij de Griekse autoriteiten omdat u ziek was en u zonder verblijfsdocumenten geen medische zorgen kon krijgen. U werd daarna ondergebracht in het kamp Vial in Chios en werd geopereerd aan uw nek. In april 2019 werd u in Griekenland een internationale beschermingsstatus toegekend. U verliet Griekenland uiteindelijk in oktober 2019 omdat u er geen huis of opleiding kreeg, u de medische zorgen er ontoereikend vond en u uw zoon niet naar Griekenland kon laten overkomen. De Griekse burgers zijn bovendien erg racistisch, getuige het feit dat u in Griekenland bestolen werd en het u niet toegelaten werd de door u aangekochte waren binnen in een cafetaria te nuttigen. U kreeg tot slot geen paspoort van de Griekse overheid omdat u eerder gearresteerd was toen u illegaal het land probeerde te verlaten. Met de hulp van een smokkelaar kwam u met het vliegtuig naar België, dat u bereikte op 4 oktober 2019. Op 15 oktober 2019 diende u vervolgens een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u uw Eritrese identiteitskaart en medische documenten uit Griekenland neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratieve dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn (hit Eurodac "M" (zie administratief dossier) en Verklaring DVZ, nr. 22), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (CGVS, p. 4-5).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Uit uw verklaringen blijkt dat u Griekenland verlaten hebt omdat u er geen huis of opleiding kreeg, u de medische zorgen ontoereikend vond en u er uw zoon niet kon laten overkomen uit Soedan. De Griekse burgers zijn bovendien erg racistisch, getuige het feit dat u in Griekenland bestolen werd en u aangekochte waren niet mocht nuttigen in een cafetaria. U kreeg tot slot geen paspoort van de Griekse overheid omdat u eerder gearresteerd was toen u illegaal het land probeerde te verlaten (CGVS, p. 6, 9).

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als illegaal in Griekenland, dus vooraleer er u zelfs een verzoek om internationale bescherming indiende, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties [u bent eenmalig het slachtoffer geworden van een diefstal met geweld (CGVS, p. 6, 8-9) en werd door de politie eenmalig gearresteerd omdat u het land illegaal probeerde te verlaten (CGVS, p. 6, 7)], moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Wat uw situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland betreft, moet daarenboven worden benadrukt dat u geen concrete, soortgelijke ervaringen doet gelden. Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken geen melding maakte van uw arrestatie in Griekenland, niettemin u hier uitdrukkelijk naar gevraagd werd (Vragenlijst CGVS, nr. 3.1), wat ernstige vraagtekens plaatst bij de geloofwaardigheid van deze arrestatie.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van huisvesting, onderwijs en medische verzorging (CGVS, p. 6, 7) voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe zeer beperkte stappen hebt gezet (CGVS, p. 7, 9-10), terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

Met betrekking tot uw medische problematiek (CGVS, p. 6-7), maakte u niet aannemelijk dat er sprake zou zijn van een doelbewuste medische fout (CGVS, p. 6). Bovendien kan er in uw hoofde op dit vlak een verregaande desinteresse worden vastgesteld. Zo gaf u toe niet te weten aan welke ziekte u eigenlijk lijdt en had u geen idee wat er in de door u ter staving van uw verzoek neergelegde Griekse medische documenten staat (CGVS, p. 7). Een dergelijke desinteresse valt niet te rijmen met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Tot slot toonde u niet concreet aan dat uw mogelijkheden of beperkingen om in dit verband uw rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden en moet worden opgemerkt dat dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van het gezondheidsstelsel in deze lidstaat op zich. Als dusdanig behoort dit aspect echter niet tot de bevoegdheden van het Commissariaat-generaal en dient u zich te beroepen op de geëigende procedure.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland in een cafetaria de door u aangekochte voedingsmiddelen van de uitbater niet binnen mocht nuttigen (p. 9), moet worden opgemerkt dat deze situatie op zich niet worden aangemerkt als daad van vervolging of situatie van ernstige schade. Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen géén pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties (CGVS, p. 9), hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet. Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland een paspoort zou zijn geweigerd door de Griekse autoriteiten (CGVS, p. 6, 7-8), moet er vooreerst op gewezen worden dat dit slechts een blote bewering is, die u met enkel document kon staven (CGVS, p. 8). U verklaarde bovendien dat de Griekse autoriteiten geweigerd zouden hebben u een paspoort uit te reiken omdat u eerder gearresteerd werd toen u het land illegaal probeerde te verlaten (CGVS, p. 6, 7-8). Zoals hierboven reeds aangehaald, kan aan de door u beweerdte arrestatie geen geloof worden gehecht. Toen u bij de Dienst Vreemdelingenzaken uitdrukkelijk gevraagd werd of u in Griekenland ooit gearresteerd werd, stelde u immers dat dit niet het geval was (Vragenlijst CGVS, nr. 3.1). Aangezien deze arrestatie rechtstreeks verband houdt met de reden van uw vertrek uit Griekenland, u verliet Griekenland nadat u te horen kreeg dat u geen paspoort verdiende omdat u destijds gearresteerd werd wegens poging tot illegale grensoverschrijding (CGVS, p.

8), kon redelijkerwijze verwacht worden dat u hierover consistente verklaringen zou afleggen en u deze arrestatie ook bij de Dienst Vreemdelingenzaken vermeld zou hebben, te meer omdat u uitdrukkelijk gevraagd werd naar eventuele arrestaties in Griekenland. U legde bovendien geen enkel document neer dat uw verklaringen aangaande uw arrestatie staft.

Wat er ook van zij, u toont u niet op overtuigende wijze aan dat u ernstige pogingen ondernomen hebt om uw rechten te doen gelden. Nochtans moet in het licht van hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland u biedt, evenals dat u dit uitvoerig en omstandig documenteert, wat hier niet het geval is. U liet zelfs na enige poging te ondernemen om uw rechten ter zake in Griekenland af te dwingen, naar eigen zeggen omdat u hoe dan ook niet in Griekenland wilde blijven (CGVS, p. 8).

Waar u kanttekeningen plaatst bij het gebrek aan mogelijkheden op gezinshereniging in Griekenland (CGVS, p. 6, 10), kan niet worden ingezien op welke wijze u dergelijke wetskritiek, die betrekking zou hebben op de vigerende Griekse wetgeving, dienstig kunt aanvoeren in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming. Nog daar gelaten u evenmin aantoonde dat u uw kritieken in dit verband niet kon of kunt doen gelden in Griekenland aan de hand van de mogelijkheden die de Griekse wetgeving u terzake biedt, moet wat betreft de rechten die worden toegekend aan personen die internationale bescherming genieten in de respectieve lidstaten van de Europese Unie worden opgemerkt dat er hiertussen verschillen kunnen bestaan. Het gegeven dat er zulke verschillen bestaan vormt op zich evenwel geen vervolging, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Waar u verklaarde bij terugkeer naar Griekenland een vrees te koesteren ten aanzien van de Griekse autoriteiten omdat u het land illegaal verlaten heeft (CGVS, p. 10-11), moet erop gewezen worden dat u deze vrees niet aannemelijk wist te maken. Vooreerst maakte u op geen enkele wijze hard dat u Griekenland illegaal zou verlaten hebben. Daarenboven kon u uw vrees ten aanzien van de Griekse autoriteiten niet concretiseren. Toen u dit gevraagd werd, kwam u niet verder dan dat zij het beter weten en u vanuit België niet kon raden wat ze u zouden aandoen, maar u niet terug wilde naar Griekenland (CGVS, p. 10-11). Dergelijke vage verklaringen volstaan niet om de door u ingeroepen vrees in concreto aannemelijk te maken.

Tot slot zij erop gewezen dat u Griekenland relatief korte tijd, meer bepaald een half jaar (Verklaring DVZ, nr. 22 - CGVS, p. 6), na de toekenning van uw internationale beschermingsstatus verlaten heeft, wat niet getuigt van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in de andere lidstaat uit te bouwen en er zijn rechten te doen gelden. U gaf ook zelf uitdrukkelijk aan dat u niet de intentie had in Griekenland te blijven (CGVS, p. 5, 6, 8, 10). Zij nog toegevoegd dat u duidelijk beschikte over een netwerk en middelen om uw illegaal verblijf in Griekenland van ongeveer anderhalf jaar (CGVS, p. 5) voorafgaand aan uw verzoek om internationale bescherming, uw vertrek en uw verdere reis doorheen Europa te bewerkstelligen, wat getuigt van zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden. U huurde namelijk gedurende anderhalf jaar een huis in Athene. Uw verblijf aldaar werd bekostigd door uw broer en zus in Europa (CGVS, p. 5). U beschikte ook over voldoende middelen om een smokkelaar en een vals paspoort te regelen voor uw reis naar België (Verklaring DVZ, nr. 30, 31 - CGVS, p. 10-11).

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De door u ter staving van uw verzoek neergelegde documenten, uw Eritrese identiteitskaart en verschillende medische documenten uit Griekenland, zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing en beoordeling kunnen wijzigen. Uw Eritrese identiteitskaart bevat louter informatie aangaande uw identiteit, maar geen informatie aangaande uw situatie in Griekenland. De Griekse medische documenten tonen aan dat u in Griekenland wel degelijk medische hulp gekregen heeft, zoals ook blijkt uit uw verklaringen (CGVS, p. 6-7). Zodoende kan hieruit geenszins geconcludeerd worden dat de Griekse autoriteiten u op systematische wijze de toegang tot redelijke gezondheidszorg ontzegd hebben.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Eritrea."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In het enige middel voert verzoeker de schending aan "van artikel 1 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953; van artikel 3 van het EVRM, van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten, van artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7, 49 en 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ; gelezen in overeenstemming met artikelen 26, 29, 30, 32 en 34 van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming ; gelezen in overeenstemming met artikelen 33, 38 en 46 van Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming, en van artikel 93 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981."

2.2. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6 §3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt nog het volgende:

"Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming "niet-inoverwegingname" te vervangen door "niet-ontvankelijkheid" van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoont dat hij niet kan rekenen op die bescherming." (Parl. St. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet.

De commissaris-generaal is bijgevolg bevoegd om het verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren met toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling stelt immers als enige voorwaarde dat “*de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie*”. Noch uit deze bepaling, noch uit artikel 33, § 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van 26 juni 2013 van het Europese Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), waarvan artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet de omzetting naar nationaal recht vormt, volgt dat – voor zover aan deze voorwaarde is voldaan – de commissaris-generaal gehouden zou zijn om tot andere verificaties over te gaan.

Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoeker internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland. De bestreden beslissing oordeelde immers terecht dat uit verzoekers verklaringen bleek dat hem internationale bescherming werd toegekend in Griekenland. Dit gegeven wordt niet betwist door verzoeker. Het blijkt eveneens uit de Eurodac-hit aanwezig in het administratief dossier. Hieruit blijkt immers dat verzoekers vingerafdrukken genomen werden in Griekenland, dat hij er een verzoek om internationale bescherming indiende en dat op de datum van de opvraging van de resultaten op 10 oktober 2019 gemarkeerd stond met een “M”, hetgeen volgens de in het administratief dossier aanwezige informatie betekent dat hij internationale bescherming heeft verkregen in Griekenland.

Daar waar verzoeker in zijn verzoekschrift vraagt om bevestiging van zijn “vluchtelingenstatus”, geeft hij overigens zelf impliciet aan dat hij nog steeds over een internationale beschermingsstatus beschikt in Griekenland. In dit verband dient erop te worden gewezen dat verzoeker zich voor de bevestiging van zijn status dient te wenden tot de daartoe geëigende procedure. De bevoegdheid van de Raad in onderhavige procedure laat ter zake immers niet toe tot een dergelijke beoordeling over te gaan.

2.3. In het licht van het EU-acquis, het bereikte niveau van procedurele harmonisatie, evenals van het gegeven dat de Europese lidstaten allen partij zijn bij het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM) en in beginsel bijzonder hoge normen inzake mensenrechten en bescherming van vluchtelingen in acht nemen, geldt een weerlegbaar vermoeden dat een persoon die als vluchteling wordt erkend of die de subsidiaire beschermingsstatus werd verleend door een lidstaat van de Europese Unie, er over voldoende of reële bescherming beschikt en zijn fundamentele rechten er niet zullen worden geschonden. Uitgaan van het tegendeel zou indruisen tegen het interstatelijk vertrouwensbeginsel en irreguliere secundaire migratiestromen binnen de EU in de hand werken. Hieruit volgt een vermoeden dat verzoeker, die internationale bescherming geniet in Griekenland, er geen gegronde vrees voor vervolging heeft noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt; dat verzoeker er een bijzondere bescherming tegen refoulement geniet; dat aan de status van verzoeker een verblijfsrecht en daaraan gekoppelde rechten verbonden zijn inzake de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale voorzieningen, gezondheidszorg, huisvesting en integratievoorzieningen; dat de levensstandaard van verzoeker er niet kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend; en dat de geboden bescherming duurzaam van aard is.

In navolging van het Hof van Justitie van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, komt het aan verzoeker toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich kan beroepen op de bescherming die hem in een andere EU lidstaat verleend werd, *in casu* Griekenland, te weerleggen. Dit kan verzoeker slechts door concreet aan te tonen dat de door Griekenland geboden bescherming niet langer effectief of toereikend zou zijn, met name dat er in Griekenland sprake is van structurele of fundamentele tekortkomingen of tekortkomingen die bepaalde groepen van personen raken, die een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken waardoor verzoekers terugkeer naar Griekenland tot gevolg heeft dat hij vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Deze toestand van zeer verregaande deprivatie bestaat wanneer verzoeker niet in staat is om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en hem in een toestand van achterstelling brengt die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, “*Ibrahim e.a.*”, overweging 90 e.v.).

Landeninformatie kan weliswaar een belangrijk aspect vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, doch zulk een informatie volstaat niet om *a priori* te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in een lidstaat internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn. De Raad benadrukt dat het duidelijk is dat de individuele situatie en persoonlijke ervaringen van verzoeker in Griekenland van wezenlijk belang zijn bij de beoordeling van het verzoek, waar het aan verzoeker toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich kan beroepen op de bescherming die hem in Griekenland verleend werd, te weerleggen.

In voorliggend geval blijkt, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, dat verzoeker niet aantoonde dat de bescherming die hem in Griekenland verleend werd ontoereikend zou zijn, noch dat verzoeker een gegronde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan doen gelden ten overstaan van Griekenland.

In de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker werd immers op pertinente en correcte wijze geoordeeld dat:

“Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Uit uw verklaringen blijkt dat u Griekenland verlaten hebt omdat u er geen huis of opleiding kreeg, u de medische zorgen ontoereikend vond en u er uw zoon niet kon laten overkomen uit Soedan. De Griekse burgers zijn bovendien erg racistisch, getuige het feit dat u in Griekenland bestolen werd en u aangekochte waren niet mocht nuttigen in een cafetaria. U kreeg tot slot geen paspoort van de Griekse overheid omdat u eerder gearresteerd was toen u illegaal het land probeerde te verlaten (CGVS, p. 6, 9).

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als illegaal in Griekenland, dus vooraleer er u zelfs een verzoek om internationale bescherming indiende, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties [u bent eenmalig het slachtoffer geworden van een diefstal met geweld (CGVS, p. 6, 8-9) en werd door de politie eenmalig gearresteerd omdat u het land illegaal probeerde te verlaten (CGVS, p. 6, 7)], moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Wat uw situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland betreft, moet daarenboven worden benadrukt dat u geen concrete, soortgelijke ervaringen doet gelden. Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken geen melding maakte van uw arrestatie in Griekenland, niettemin u hier uitdrukkelijk naar gevraagd werd (Vragenlijst CGVS, nr. 3.1), wat ernstige vraagtekens plaatst bij de geloofwaardigheid van deze arrestatie.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van huisvesting, onderwijs en medische verzorging (CGVS, p. 6, 7) voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe zeer beperkte stappen hebt gezet (CGVS, p. 7, 9-10), terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

Met betrekking tot uw medische problematiek (CGVS, p. 6-7), maakte u niet aannemelijk dat er sprake zou zijn van een doelbewuste medische fout (CGVS, p. 6). Bovendien kan er in uw hoofde op dit vlak een verregaande desinteresse worden vastgesteld. Zo gaf u toe niet te weten aan welke ziekte u eigenlijk lijdt en had u geen idee wat er in de door u ter staving van uw verzoek neergelegde Griekse medische documenten staat (CGVS, p. 7). Een dergelijke desinteresse valt niet te rijmen met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Tot slot toonde u niet concreet aan dat uw mogelijkheden of beperkingen om in dit verband uw rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden en moet worden opgemerkt dat dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van het gezondheidsstelsel in deze lidstaat op zich. Als dusdanig behoort dit aspect echter niet tot de bevoegdheden van het Commissariaat-generaal en dient u zich te beroepen op de geëigende procedure.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland in een cafetaria de door u aangekochte voedingsmiddelen van de uitbater niet binnen mocht nuttigen (p. 9), moet worden opgemerkt dat deze situatie op zich niet worden aangemerkt als daad van vervolging of situatie van ernstige schade. Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen géén pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties (CGVS, p. 9), hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet. Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland een paspoort zou zijn geweigerd door de Griekse autoriteiten (CGVS, p. 6, 7-8), moet er vooreerst op gewezen worden dat dit slechts een blote bewering is, die u met enkel document kon staven (CGVS, p. 8). U verklaarde bovendien dat de Griekse autoriteiten geweigerd zouden hebben u een paspoort uit te reiken omdat u eerder gearresteerd werd toen u het land illegaal probeerde te verlaten (CGVS, p. 6, 7-8). Zoals hierboven reeds aangehaald, kan aan de door u beweerde arrestatie geen geloof worden gehecht. Toen u bij de Dienst Vreemdelingenzaken uitdrukkelijk gevraagd werd of u in Griekenland ooit gearresteerd werd, stelde u immers dat dit niet het geval was (Vragenlijst CGVS, nr. 3.1). Aangezien deze arrestatie rechtstreeks verband houdt met de reden van uw vertrek uit Griekenland, u verliet Griekenland nadat u te horen kreeg dat u geen paspoort verdiende omdat u destijds gearresteerd werd wegens poging tot illegale grensoverschrijding (CGVS, p. 8), kon redelijkerwijze verwacht worden dat u hierover consistente verklaringen zou afleggen en u deze arrestatie ook bij de Dienst Vreemdelingenzaken vermeld zou hebben, te meer omdat u uitdrukkelijk gevraagd werd naar eventuele arrestaties in Griekenland. U legde bovendien geen enkel document neer dat uw verklaringen aangaande uw arrestatie staft.

Wat er ook van zij, u toont u niet op overtuigende wijze aan dat u ernstige pogingen ondernomen hebt om uw rechten te doen gelden. Nochtans moet in het licht van hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland u biedt, evenals dat u dit uitvoerig en omstandig documenteert, wat hier niet het geval is. U liet zelfs na enige poging te ondernemen om uw rechten ter zake in Griekenland af te dwingen, naar eigen zeggen omdat u hoe dan ook niet in Griekenland wilde blijven (CGVS, p. 8).

Waar u kanttekeningen plaatst bij het gebrek aan mogelijkheden op gezinshereniging in Griekenland (CGVS, p. 6, 10), kan niet worden ingezien op welke wijze u dergelijke wetskritiek, die betrekking zou hebben op de vigerende Griekse wetgeving, dienstig kunt aanvoeren in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming. Nog daar gelaten u evenmin aantoonde dat u uw kritieken in dit verband niet kon of kunt doen gelden in Griekenland aan de hand van de mogelijkheden die de Griekse wetgeving u terzake biedt, moet wat betreft de rechten die worden toegekend aan personen die internationale bescherming genieten in de respectieve lidstaten van de Europese Unie worden

opgemerkt dat er hiertussen verschillen kunnen bestaan. Het gegeven dat er zulke verschillen bestaan vormt op zich evenwel geen vervolging, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Waar u verklaarde bij terugkeer naar Griekenland een vrees te koesteren ten aanzien van de Griekse autoriteiten omdat u het land illegaal verlaten heeft (CGVS, p. 10-11), moet erop gewezen worden dat u deze vrees niet aannemelijk wist te maken. Vooreerst maakte u op geen enkele wijze hard dat u Griekenland illegaal zou verlaten hebben. Daarenboven kon u uw vrees ten aanzien van de Griekse autoriteiten niet concretiseren. Toen u dit gevraagd werd, kwam u niet verder dan dat zij het beter weten en u vanuit België niet kon raden wat ze u zouden aandoen, maar u niet terug wilde naar Griekenland (CGVS, p. 10-11). Dergelijke vage verklaringen volstaan niet om de door u ingeroepen vrees in concreto aannemelijk te maken.

Tot slot zij erop gewezen dat u Griekenland relatief korte tijd, meer bepaald een half jaar (Verklaring DVZ, nr. 22 - CGVS, p. 6), na de toekenning van uw internationale beschermingsstatus verlaten heeft, wat niet getuigt van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in de andere lidstaat uit te bouwen en er zijn rechten te doen gelden. U gaf ook zelf uitdrukkelijk aan dat u niet de intentie had in Griekenland te blijven (CGVS, p. 5, 6, 8, 10). Zij nog toegevoegd dat u duidelijk beschikte over een netwerk en middelen om uw illegaal verblijf in Griekenland van ongeveer anderhalf jaar (CGVS, p. 5) voorafgaand aan uw verzoek om internationale bescherming, uw vertrek en uw verdere reis doorheen Europa te bewerkstelligen, wat getuigt van zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden. U huurde namelijk gedurende anderhalf jaar een huis in Athene. Uw verblijf aldaar werd bekostigd door uw broer en zus in Europa (CGVS, p. 5). U beschikte ook over voldoende middelen om een smokkelaar en een vals paspoort te regelen voor uw reis naar België (Verklaring DVZ, nr. 30, 31 - CGVS, p. 10-11).

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De door u ter staving van uw verzoek neergelegde documenten, uw Eritrese identiteitskaart en verschillende medische documenten uit Griekenland, zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing en beoordeling kunnen wijzigen. Uw Eritrese identiteitskaart bevat louter informatie aangaande uw identiteit, maar geen informatie aangaande uw situatie in Griekenland. De Griekse medische documenten tonen aan dat u in Griekenland wel degelijk medische hulp gekregen heeft, zoals ook blijkt uit uw verklaringen (CGVS, p. 6-7). Zodoende kan hieruit geenszins geconcludeerd worden dat de Griekse autoriteiten u op systematische wijze de toegang tot redelijke gezondheidszorg onthielden.

Gelet op het voorgaande kan verzoeker niet worden gevolgd in zoverre hij in het verzoekschrift stelt dat er geen individuele beoordeling van zijn zaak is gebeurd. Verzoeker slaagt er evenmin in de in de bestreden beslissing gedane pertinente vaststellingen te weerleggen of te ontkrachten, nu hij slechts algemene landeninformatie aanhaalt met betrekking tot de toegang tot huisvesting, de arbeidsmarkt, integratie, onderwijs, sociale bijstand, gezondheidszorg en racisme bij vluchtelingen en het gebrek aan bescherming in Griekenland. Hoewel de bronnen die in het verzoekschrift worden geciteerd, getuigen van diverse problemen op socio-economisch vlak in hoofde van vluchtelingen in Griekenland, blijft verzoeker in gebreke om aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in Griekenland de vereiste drempel van zwaarwichtigheid zullen bereiken. De Raad herinnert eraan dat de loutere verwijzing naar algemene landenrapporten niet volstaat om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen, gelet op de pertinente en correcte vaststellingen over verzoekers persoonlijke omstandigheden in de bestreden beslissing.

Het louter opwerpen van het feit dat hij geen opleiding of Griekse lessen kreeg om zijn integratie vooruit te helpen, geen hulp kreeg om een huis te vinden en mogelijks het slachtoffer werd van racisme, volstaat niet om afbreuk te doen aan de pertinente en concrete vaststellingen met betrekking tot deze gebeurtenissen in de bestreden beslissing.

Waar verzoeker aanvoert dat zijn onwetendheid omtrent de medische problematiek het gevolg is van de afwezigheid van sociale opvolging in het kamp om hem de situatie uit te leggen en aldus niet is ingegeven uit desinteresse beperkt hij zich tot een algemene bewering. Verzoeker had een medisch probleem in zijn nek en werd hiervoor geopereerd. Ook blijkt uit zijn verklaringen dat hij wel degelijk een

afspraak kreeg wanneer hij hierom vroeg, zelfs al was dit een maand later. Verzoeker kan aldus niet voorhouden dat hij verstoken is gebleven van enige gezondheidszorg. Het gegeven dat hij niet op de hoogte is van de aandoening kan niet louter verklaard worden door de afwezigheid van sociale opvolging in het kamp. Hier berust eveneens een verantwoordelijkheid bij verzoeker, met name dat hij zelf enig initiatief neemt om te weten te komen wat er aan de hand is. Daarnaast blijkt uit verzoekers overige verklaringen op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat hij zich ook niet informeerde om een opleiding te krijgen, nooit klacht heeft ingediend bij de politie omwille van racisme of diefstal, geen verdere stappen heeft ondernomen om een huis buiten het kamp te krijgen - buiten dit aan een "bewaker" vragen - en geen stappen heeft ondernomen om de taal te leren. Verzoeker verklaarde overigens zelf dat hij geen poging ondernam om zijn rechten af te dwingen omdat hij hoe dan ook niet in Griekenland wilde blijven (stuk 6, Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8).

Waar verzoeker meent dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich heeft vergist waar wordt gesteld dat hij niet over de arrestatie heeft gesproken bij de Dienst Vreemdelingenzaken moet worden opgemerkt dat verzoeker bij de specifieke vraag of hij ooit gearresteerd is geweest en in de gevangenis of een politiecel heeft gezeten in Griekenland duidelijk ontkennend antwoordde (stuk 14, Vragenlijst, vraag 3.1). Het feit dat verzoeker bij de volgende vraag of er een proces tegen hem is opgestart en of hij door een rechtbank is veroordeeld bevestigend antwoordde en hieraan toevoegde dat hij werd opgepakt toen hij Griekenland wilde verlaten en de rechtbank hem vrijliet (stuk 14, Vragenlijst, vraag 3.2), doet hier geen afbreuk aan. Dit plaatst de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen omtrent een eventuele arrestatie in Griekenland des te meer op de helling. Bovendien legt verzoeker geen enkel document neer dat zijn arrestatie enigszins zou kunnen staven. Aangezien de vermeende arrestatie rechtstreeks verband houdt met de reden van verzoekers vertrek uit Griekenland kan wel degelijk worden verwacht dat hij er consistente verklaringen over kan afleggen, en zeker wanneer hij hierover specifiek wordt bevraagd.

Waar verzoeker erop wijst dat hij het slachtoffer werd van agressie en racisme en gewond werd dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen objectieve informatie verstrekt die in strijd is met zijn verklaringen en die aantoonde dat er effectieve bescherming van vluchtelingen bestaat, moet worden herhaald dat verzoeker zelf geen enkele poging ondernomen heeft om bescherming te zoeken en zijn rechten te doen gelden.

Waar verzoeker aangeeft dat de mogelijkheid tot vestiging in Griekenland met de hulp van zijn familie een hypothetische bewering is en dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zonder de situatie van zijn familie te onderzoeken niet kan concluderen dat hij meer financiële of langdurige steun had kunnen verkrijgen, doet hier geen afbreuk aan. Verzoeker toont dan ook niet aan dat hij zich bevond in een situatie waarin de voormelde, bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt en waarin hij zou worden geconfronteerd met een zeer verregaande materiële deprivatie die kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Verzoeker kan derhalve niet in alle redelijkheid stellen dat er in zijn hoofde sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat hij, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht zal komen. Verzoeker toont niet concreet aan dat hij daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in zijn elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen. Dat de levensomstandigheden in Griekenland moeilijk zijn, betreffen problemen van louter socio-economische aard dewelke niet vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien heeft verzoeker evenmin op concrete wijze aannemelijk gemaakt dat hij er moeilijkheden of incidenten met de daar aanwezige autoriteiten, overheden of burgerbevolking heeft gekend die kunnen worden aangemerkt als daden van vervolging of ernstige schade.

Verzoeker maakt zodoende niet op overtuigende wijze aannemelijk dat zijn situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie, noch dat hij zich derhalve niet langer onder de internationale bescherming die hem in Griekenland werd verleend, kan stellen.

2.4. In de mate verzoekende partij artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie geschonden acht, benadrukt de Raad dat voormelde artikelen vereisen dat verzoekende partij doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te

nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij/zij een dergelijk risico loopt, moet zijn/haar beweringen staven met een begin van bewijs. *In casu* toont verzoekende partij echter niet aan dat zij, die de internationale beschermingsstatus geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, meer bepaald in Griekenland, aldaar geen toegang zou krijgen tot de rechten en voordelen verbonden aan haar status inzake toegang tot onder meer gezondheidszorg, werkgelegenheid en huisvesting. Verder geniet zij als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. De levensomstandigheden van verzoekende partij in Griekenland kunnen niet worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

Waar verzoeker nog aanvoert dat verwerende partij niet verwezen heeft naar bronnen waarin de mogelijkheid van bescherming door de nationale autoriteiten en de toegang tot werk, huisvesting en gezondheidszorg wordt aangetoond en geen passend onderzoek heeft verricht naar de mogelijkheid van interne bescherming, bemerkt de Raad dat het te dezen niet aan het Commissariaat-generaal toekomt om *a priori* enig onderzoek te verrichten, daar er zoals gezegd slechts één voorwaarde verbonden is aan de toepassing van artikel 57/6, § 3 eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, met name dat de verzoekende partij “*reeds bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie*”. Het wordt herhaald dat noch uit de tekst van deze bepaling noch uit de tekst van artikel 33, § 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU (waarvan het de omzetting naar Belgisch recht vormt) volgt dat de commissaris-generaal gehouden zou zijn om over te gaan tot bijkomende verificaties voor zover er voldaan is aan deze voorwaarde.

Tot slot benadrukt de Raad dat het door verzoekende partij geciteerde arrest van de “*Federale Rechtbank van Duitsland*” geen precedentwaarde heeft. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis en aan de hand van de hiertoe *in concreto* aangevoerde elementen onderzocht te worden. Met de resem aan geschonden bepalingen en geciteerde rechtspraak doet verzoeker evenmin afbreuk aan de pertinente en concrete vaststellingen omtrent zijn persoonlijke situatie in de bestreden beslissing.

2.5. De Raad besluit dat verzoeker niet *in concreto* aannemelijk maakt dat de bescherming die hem in Griekenland wordt verleend ontoereikend zou zijn, noch dat hij er een risico loopt op vervolging in de Vluchtelingenrechtelijke zin of op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

2.6. Gelet op het voorgaande, stelt de Raad vast dat verzoeker geen elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

2.7. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat de verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

2.8. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien september tweeduizend twintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF